

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י

ביאורים וצייונים, הערות והארות

פרשת קרח

שנת תשע"ד

ומצד ביטול אכסניא טובה ויקרה כזאת שתתבטל במותו, כי כבר היה לאחר יאוש בלב כולם, וקבלו על עצמם שבבואם למחרת בערב ר"ח באומן על הציון הקודש, יהיה בקשה ותפלה הראשונה שלהם על רפואתו, כי השי"ת רב להושיע. וכן עשו. וברחמי השי"ת נתקבלה תפלתם. ושמעת מאבי ז"ל [הר"ד נחמן מטולטשין תלמיד מוהרנ"ת ז"ל] שנתגדל אז בביתו, כי הוא היה דודו של אבי ז"ל, שבעצמו עמד אז אצלו וראה שמכוון בשעה הזאת בבוקר בערב ר"ח בעת שהיו אנ"ש מתפללים אז בבית הציון הקדוש על רפואתו, נשתנה לטובה, ומאז והלאה התחיל להתרפא מצבו מיום ליום, עד שנתרפא בשלימות.

ואולם אחר כך כשעברו קצת שנים, ונתעורר תבערת המחלוקת הנ"ל, ומכתבי הרה"ק הנ"ל יצאו ונתפשטו, וירא ר' ראובן יוסף מהמתנגדים שלא יעשו לו רעה, אז התחילו בני ביתו לדבר על לבו שיסע לרה"ק הנ"ל להכניע את עצמו נגדו, והוא נתפתה לדבריהם, כי נדמה לו ברור, שאם לא יכניע עצמו לנסעו אליו יהרגוהו המתנגדים בלי ספק. ובבואו לבית הרה"ק צוה עליו שיתן לו תקיעת כף שלא יתן למוהרנ"ת להתאכסן אצלו, וגם לאנשיו כן. ושם בוועד החסידיים שהקיפוהו מסביב בעמדו לפני הרב, אם לא היה מסכים על דבריו, בוודאי היו מכים אותו החסידיים מכת רצח, כאשר קרה פעם אחת לרב אחד שלא היה כלל מאנ"ש, והרה"ק הנ"ל היה לו תרעומות עליו מחמת סיבות אחרות, והרב הזה היה יושב על שלחנו של הרה"ק, אבל לא רצה להכניע את עצמו כל כך לפניו, והכו אותו חסידיו בצד השמאלית עד שנחלה ומת, ומחמת כל זה הכניע עצמו ר' ראובן יוסף הנ"ל ונתן לו תקיעת כף על זה.

ואחר זה חזר לביתו, ונענש תיכף בבואו לביתו, שחזרה עליו מחלתו הנ"ל וכבדה עליו מאד עד שנפטר ושבק חיים לכל חי. ואז ראו עין בעין אשר כל חייו ורפואתו אז ממחלתו, היתה רק על ידי התפלה של אנשי מוהרנ"ת על ציון אדמור"ר זצ"ל (קונטרס ימי התלאות)

ובספר שש"ק מסופר שנסע ר' ראובן יוסף לרה"ק הנ"ל כדי להשכין שלום בינו ובין מוהרנ"ת ז"ל, כי הרה"ק היה מחבבו מאד, והיה מאכסן אצלו בעת שהותו בעיר הייסין, וגם שידע את גודל מעלתו בתורה ויר"ש, ובעת הגיעו לשם התחיל לטעון עם הרבי בצדקת מוהרנ"ת, והוכיח לו שכל הדברים ששמע מהמתנגדים הם רק דיבורי לשון הרע, ומוהרנ"ת ותורתו אמת, וכשראו החסידיים שבהתווכחו עם הרב נשאר הרב ללא מענה בפיו, חרה הדבר לאחד הריקים, ולקח פמוט של הנרות ועטפו באיזה בגד זורק עליו בכח בראשו עד שנפל למשכב, וחזר לביתו, ולא היה ימים מועטים ושבק חיים (שש"ק ח"ג אות רמ"ג)

דברים אחדים

[המשך] ועתה קורא יקר, ראה גם ראה איך הבעל דבר יכול להטעות בני אדם להוליך אותם שולל, וגם אפילו מפורסמים שבישראל מטעה אותם, וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק כי הגדיל לעשות שפשט ידו בגדולים.

גביית עדות של שקר

בברסלב היה אחד ושמו מאטי קרוקאוועער, שבימי ילדותו היה גליל תדיר אצל מוהרנ"ת ז"ל, אמנם אחר כך כשנכנס בעולם המסחר וגם נתעשר, נפל ממדריגת התקרבותו לאנ"ש, ובכל זאת פעם בשנה בפורים שלח רבע רובל משלוח מנות למוהרנ"ת.

ופעם חרה מאד להרבנית הצ' זוגתו של מוהרנ"ת ענין משלוח מנות זה מעשיר כמוהו, ושלחה לו בחזרה, והוסיפו עוד על זה כמה קאפיקע"ס, ושלחה לו בחזרה [וזה בכדי לראות שלמעשה לא היה השפעת מוהרנ"ת גדולה על האיש הזה].

והנה מאטי הנ"ל ירד פעם לפרנסת אחד מחסידי הרה"ק הנ"ל בחפצו להוסיף על הארענדע ולהוציא מתחת ידו. ובכן כשהיה הרה"ק הנ"ל בכפר סמוך לנעמירוב ששם היה הארענדע החסיד של הרבי הנ"ל, נכנס החסיד לרבו ונתן לו פדיון הגון כנהוג, והגיש קובלנא על מאטי הנ"ל שיורד לפרנסתו. והרה"ק הנ"ל כעס תיכף ואמר דברי התנגדות על הכלל כולו יצא, על מוהרנ"ת ועל חסידי ברסלב בכלליות.

ורואים מזה ג"כ מה גדול כח המלשינות, כי לבד מה שמאטי הנגיד הנ"ל לא היה נחשב אז לחסידי ברסלב, ולו נניח שהיה מתומכי מוהרנ"ת ז"ל והיה מחסידי ברסלב, אבל אם אחד חטא למה יצא הקצף על כל חסידי ברסלב בחירוף וגידוף כמוהו.

ר' ראובן יוסף תלמיד רביז"ל

הרה"ח ר' ראובן יוסף מתלמידי רביז"ל [דודו של הר"ד נחמן מטולטשין ז"ל], היה דר בעיר הייסין, שאנשי העיר הזאת היו חסידי הרה"ק החולק על מוהרנ"ת, ואנ"ש מברסלב כשהיו נוסעים לאומאן, שהדרך היא על עיר הייסין, היו מתאכסנים בביתו של ר' ראובן יוסף הנ"ל, והוא היה מקבל אותם בסבר פנים יפות, באכילה ושתייה בכל צרכם. וקצת שנים לפני המחלוקת עברו שם אנ"ש ביום כ"ח אדר, כדי לבוא למחרת בערב ר"ח ניסן על הציון הקודש באומן, ובבואם לבית ר' ראובן יוסף הנ"ל מצאו אותו שוכב על מטתו במחלה מסוכנת סמוך למיתה, עד שלא יהיה יכול לטעום שום דבר, גם לא היה יכול עוד לדבר.

וכשאנ"ש ראו זאת, דוה לבם על זה מאד, מצד אהבתם אותו,

הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נרדע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאנון זצלה"ה על

מאמר מ"ג:

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

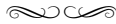
רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקדוש נכד הבעל שם
טוב ז"ל זכותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ג)

יהיה חידוש גדול כמו הבעש"ט עכ"ל, ולא בלשון גזומא
והפלגה אמר זאת, כי באמת הוא כן, ורק בזכות אלה
הנקודות טובות יצמח בן דוד, לגלות האמת לעיני כל.

(שיחות וסיפורים אות ז')

פ"ב.

נשמת המשיח

כל יחידי סגולה שהי' בדורות הסמוכים כמו האריז"ל
והבעש"ט ז"ל ומוהר"ן ז"ל, כולם נחשבים ועומדים
מצד משיח בן יוסף.

וכפי הנראה לעניות דעתי מצירופי דברי רביז"ל בכתב
וכפה, שאעפ"י שגם רבינו ישראל הבעש"ט זצוק"ל
נחשב בין יחידי הדורות, כרשב"י והאר"י ז"ל הנ"ל, אבל בו
נמצא עיקר גדול מנשמת יעקב אבינו,

(שיחות וסיפורים אות ט"ז)

פ"ג.

ספרו בגוים את כבודו

[להאפירקורסים באומאן] רביז"ל היה נזהר מלומר
לפניהם תורה, וכשבאו באמצע היה
מסבב לדבר אחר, ולר' נפתלי אמר שהוא ידברק רק עם
לאנדא, ועם הירש בער כלל וכלל לא. ולר' נתן ז"ל אמר
שהוא ידבר עם הירש בער. ופ"א אמר לו רביז"ל שישפר
להם מעשה מהבעל שם טוב ז"ל, ונתפלא מוהרנ"ת ז"ל
בלבו הלא שמע מרביז"ל שיזהרו מלומר תורה לפניהם,
ענה רביז"ל ואמר, וואס האב איך גיזאגט ספרו בגוים את
כבודו.

(סיפורים נפלאים)

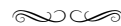
פ'.

מאד מאד הוי שפל רוח

סיפר שהבעש"ט זצ"ל התפלל פעם אחת עם החבריא
שלו, והתפללו בהתלהבות גדול מאד כדרכם, אחר
כך כשגמרו תפלתם ראו שהבעש"ט זצ"ל הוא בפנים
זועפות, אחר כך ענה ואמר להם בעת שהיתם מתפללים
הכנים הבעל דבר בכל אחד מכם מחשבות של גיאות
ורמות רוחא, שאתם מתפללים בהתלהבות ובדביקות כזה,
ועל ידי זה נתעורר למעלה קיטרוג גדול עליכם, והיה לי
גייעה גדולה עד שהמתקתי זאת.

וסיפר זאת למען דעת כמה וכמה צריכים להרבות בתפלה
על זה לזכות להנצל מגיאות שהיא תועבת ה', כי
יכול להיות שאפילו כשכבר נקיים מכל התאוות והמדות
רעות, אף על פי כן נשאר בלב גאווה טמונה ח"ו, וכמבואר
בהתורה הניעור בלילה הנ"ל [הג"ה שאפילו מי שכבר קיים
והרבה בהתבודדות בצעקה ותפלה בלילה, ובדרך יחידי,
עד שיצא מכל התאוות והמדות רעות, אף על פי כן עדיין
נשאר בלבו איזה צד גיאות, שהוא חושב עצמו לאיזה
דבר, והמדה של גיאות גרוע מהכל כמבואר בדברי חכמינו
ז"ל שהיא כעובד עבודה זרה, וכאילו בא על כל העריות
כולם ע"כ]. ועל כן צריכין בשביל זה לבד להתגבר מאד
בתפלות וצעקות להשם יתברך, שיעזרו לבטל גם את זאת,
כמבואר שם ולזכות לענוה אמתית.

(אנשי מוהר"ן שיחות מוהרנ"ת אות י')

פ"א.

חידוש גדול כמו הבעל שם טוב

יצא אז מפי רבינו ז"ל בזה"ל, עוד יהיה זמן שמי שיהיה
איש כשר פשוט (אז ער וועט זיך וואשען צום עסין).

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקודש זרע קודש מחצבתו נכד לה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו
רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רז לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושא הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דיאכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקודש, חוטר מגזע האלחי המפורסם הבעש"ט זלה"ה איש המודות וזרעו לברכה זרע קודש
שמו ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

קב"ח

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי"א

סימן י"ד: ובהם נהגה

שואל: הנה דבר מוזר ראיתי והבנתי מחסידי ברסלב, והוא מיוסד על דברי ר"נ בעצמו, כי הם לומדים כל התורה כולה במהירות, וכמ"ש בשיחות הר"ן (סי' ע"ו) כי צריכין לעבור על כל התורה כולה כמ"פ, וכ"ז במהירות, לבלי לעמוד הרבה על ענין אחד, ומצד שני יש חיוב גדול ללמוד ספרו ליקוטי מוהר"ן בעיון, וכמ"ש ר"נ בעצמו (היי מוהר"ן) שצריכין לקבוע שיעור אחד ללמוד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, וכן כתב (שם סי' שמ"ח) שמה שנכתב בלשונו, צריכין לדקדק בו כמו במקרא, ובספרי לקו"מ בתחלתו נדפס ח"י כללים מהר"א בר"נ בעל מחבר ספר ביהל"ק איך ללמוד הלקו"מ בעיון, ותמהנו כי במקרא בעצמו אין צריכין לדקדק, וכן בכל התורה כולה, רק ללמוד במהירות, ורק בלימוד הלקו"מ צריכין להתעמק בעיון רב, והוא בבחי' יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא.

אמנם כל האיש שהוא קל לעיון, מחויב לתת חלק שעה או ב' שעות ביום בעיון ההלכה, ולכוין ולתרוץ הקושיות הנופלת בפשט ההלכה וכו', ואח"כ יכוין לקשט המטרוניתא עצמה שהיא חכמת הקבלה.

ועוד כתב (פרע"ח שער הנהגת הלימוד פ"א) מורי זלה"ה היה אומר, מי שהוא חריף ובקי בעיון מאוד במהירות, טוב שיעיין שעה אחת או ב' ביום ולא יותר, כדי לשבר אגודי הקליפות, אבל מי שאינו מהיר כ"כ והוא קשה העיון, יותר טוב לו שיעיין בפנימיות הדבר שהוא בפרי, ממה שיעיין בקליפות. והוא שיעיין ויעסוק במדרשים ובאגדות, ובפרט בזוהר ובספרי קבלה. והיה אומר שיעיקר כוונת הקריאה בתורה, תלוי בזה שיכוין לקשר את נפשו להדביקה לשרשה ע"י התורה, כדי להשלים אילן העליון, ולהשלים אדם העליון ולתקנו, כי זה הוא תכלית כל בריאת אדם, ותכלית עסקו בתורה.

וע"ע באריכות בליקוטי תורה (לבעל התניא) פרשת ויקרא (פסוק ולא תשבית מלח) ובביאור הצמח צדק שם בענין גדול מעלת לימוד פנימיות התורה, על לימוד הפשטות, וכ"ז כי פנימיות התורה מוכך את האדם להביאו לתיקון המדות ולזכך את החומר.

סימן ט"ו: קנאת סופרים תרבה חכמה

שואל: מאד יקשה בעיני מה זאת שמוהר"ן משבח א"ע בספריו, בשבחים גדולים.

משיב: תמה אני על שאלתך, כי מה ראית לשאול שאלה זו דוקא עליו, הלא ענין זה כבר מבואר באורך בכמה ספרים, כי מצינו תמיד בצדיקים שדיברו משבח עצמם, והרבה תירוצים נאמרו בספרים על זה, אבל היות ששאלת אבאר לך הענין קצת.

והאמת עד לעצמו שכל חסיד יקבל דברים הללו על הרבי שלו, ובפרט אם יתברר אצלו בכירור שהצדיק אומר בוודאי יאמין על כל אשר יאמר כי הוא זה. והסיבה שקשה לקבל זאת על רבינו בעיקר הוא מפני המחלוקת עליו, ועוד כיון שאינו מורגל לשמוע זאת על רבינו רק על הרבי שלו.

הנה כבר כתב רבינו בעצמו בלקו"מ (סי' קמ"ז) כי עיקר מדת הענוה כשיהיה במדריגה שיוכל לכתוב על עצמו כמו משה רבינו ע"ה והאיש משה ענו מאד (במדבר י"ב), זהו מדריגת ענוה בתכלית, וכמו שמצינו באמוראים שאמר רב יוסף (סוטה מ"ט): לא תתני ענוה דאיכא אנא. וכן מצינו שכתב משה בתורה כל מדריגת נבואתו לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, פה אל פה אדבר בו, ומראה ולא בחידות (במדבר שם), וכלשון מוהר"ן בלקוה"ל (תפילין ה"ו אות ה') כי באמת מי שמבטל עצמו בתכלית עד שזוכה לחיים נצחיים באמת שהם ענוה אמיתית, הוא אינו צריך להשפיל עצמו לעפר ממש. אדרבא הוא יכול למלוך ולהשתרר ולהתפאר עצמו בכל מיני התפארות. ואעפ"כ הוא עניו באמת, כמו שמצינו בגדולי הצדיקים שהתפארו את עצמם בכמה התפארות, ודוד המלך אעפ"י שהשפיל א"ע בכמה וכמה פסוקים ואמר על עצמו ואנכי תולעת ולא איש וגדומה, עכ"ז התפאר בעצמו שמרה נפשי כי חסיד אני, וחז"ל (ברכות ד.) הסבירו כמה הסברים על זה, וכי לא חסיד אני וכו'.

ובאמת להביא כל המקורות שמצינו אצל רבותינו שדיברו משבח עצמם א"א, כי רבים הם, עכ"ז אנסה להעתיק רוב מאמרים שבש"ס בבלי שדיברו התנאים והאמוראים משבח עצמן, שבאלו המאמרים צריך כל בר בי רב להיות בקי, ולהבין אמרי קודש של רבותינו.

זה נוסח המדיוק, עיקר הכוונה בהעתקות נוסחאות הללו, הוא כדי לתת מושג לדור האחרון אשר עוסקים בספה"ק הזה, את אש המחלוקת שבער אז בימים ההם נגד חסידי ברסלב, ואיך שהיה נמצא נערים פוחזים ונערים, בני בלי עול תורה ומצות, אשר שמחו לקראת המצוה הגדולה הזאת לבזות תלמידי חכמים וצדיקים, תלמידי רביה"ק, ואכן קיימו הדברים הנ"ל בפועל ממש רח"ל, ובה בינן הקורא מכתבי מוהרנ"ת באותן הימים

ומיד בהתפרסם הכרוז בין החסידים, נתגבר ההתנגדות בהתגברות נורא, כי היו בין המון עם אנשים שרצו לקיים את הדברים הללו פשוטו כמשמעו להרחיק את אנ"ש חסידי ברסלב בכל מיני התרחקות שבעולם. והרבה הרבה מהמון עם נתרחקו ממוהרנ"ת ומחסידי ברסלב. עד שלא רצו לבוא לשום מגע ומשא עמהם.

ואמרו אנ"ש שהחלום המובא בחיי מוהר"ן (סי' צ"א) ספרו רבינו לר' שמעון, אחר שנכנס ובא פעם ר' שמעון לחדר רביז"ל ופגשו בוכה בדמעות שליש בכיה רבה כזו, עד שנרטבה רצפת חדר רביז"ל ונשמע קול דביקות נעלי רביז"ל בדמעות הרבות שהזילם רביז"ל, כי ראה רביז"ל ברוח קדשו כל היסורים שיעברו על אנ"ש ברדיפות עצומות ועניות מופלגת, עד שלא ישאר מהם כי אם חמשה אנשים בלבד, שהתגלו עצמם במלא מובן המלא נגד כל הקהל ועדה, ואמרו בפה מלא שהם חסידי ברסלב תלמידי מוהרנ"ת ז"ל, מרוב ההתנגדות והמחלוקת והרידפות שסבלו, ואכן כך היה שבעת המחלוקת לא נשארו דבוקים במוהרנ"ת ז"ל בשלימות, כי אם חמשה אנשים בלבד (נראה הכוונה לאותם שבאו בריש גלי למוהרנ"ת, כי בוודאי הי"ל למוהרנ"ת הרבה תלמידים מפוזרים בכפרים ועירות בערי אוקריינא, וכמו שרואין גם בכל המכתבים שמוהרנ"ת הרבה לכתוב להם דברי התחזקות, וזכו להסתופף בצלו, אבל הכוונה לחמשה שבאו בפומבי ובריש גלי שום פחד, אפילו באותם הג' שנים שמוהרנ"ת היה גולה וסורה).

והיו אנ"ש מונים אלו החמשה. הא' בנו הר"ר יצחק. ב' ר' נחמן מטולשין. ג' ר' מרדכי המכונה "מרדכי לא יכרע ולא ישתחוה". ד' ר' נתן בן ר' יהודה בעל קונטרס הצירופים המכונה ר' נתן בן ר' לייבלע ראובנ'ס. ה' ר' אפרים בן ר' נפתלי. כי שאר אנ"ש לא היה בכוחם לעמוד בריש גלי עם מוהרנ"ת ז"ל באותן שלש שנים שהרדיפות היה בלי גבול, והיה בזה כדי סכנת נפשות ממש (ש"ש ח"ה אות ע"ג)

והן הן גבורות ונוראות הבורא, אשר בכל זאת נשאר שארית הפליטה בין זאבים ואריות כאלה, ואף על פי כן לא יכלו להם, ולמוהרנ"ת ז"ל (קונטרס ימי התלאות)

הנשאר והנותר קדוש יאמרו לו

המתנגדים היה להם להיתר גמור לעשות לאנ"ש כל מה שלבם חפץ, קפחו פרנסת של אנ"ש, והכו כל אנ"ש במכת דם רח"ל. וכל מי שלא קלל את מוהרנ"ת ז"ל, היה זה סימן בידם שהוא ג"כ מחסידי ברסלב, ומותר לקפח פרנסתו (אבניה ברזל שיחות מוהרנ"ת אות ס"ד).

והנה לספר בפרטיות מהמחלוקת הזאת תקצר היריעה. ועיין מכתבי מוהרנ"ת שם תראה מעט מזעיר מהרדיפות שרדפו את מוהרנ"ת ברציחה כזאת אשר לא נשמע מעולם, ותוכח לדעת איך השי"ת אינו עוזב את חסידי, אפילו כשמגתברים השונאים כמו שמתגברים, כי בו נתקיים המקרא ונלחמו אליך ולא יוכלו לך, ואתה מרום לעולם ה', וקושטא קאי. ובעת המחלוקת התגברו כל כך ההכאות וזריקות האבנים, עד שרובם ככולם נפרדו ממוהרנ"ת כנ"ל (קונטרס ימי התלאות).

לא הגיע לידי נוסח הכרוז נגד מוהרנ"ת ונגד חסידי ברסלב, אבל לשונות מהכרוז נמצא בג' מקומות בלשון הרה"ח ר' אברהם בר"ן, "להדפם ולרדפם להומם ולאבדם", ובכוכבי אור (אנשי מוהר"ן בחלק סיפורי המופתים בראשית דבר) וז"ל: כי היה נחשב להם הריגת אחד מאנשי ז"ל למצוה שאין למעלה הימנה, כי כן פקד וצוה עליהם הצר הצורר הידוע, וכתב ושלח אגרות להדפם ולרדפם להומם ולאבדם ע"כ. ושם בכוכבי אור (חלק חכמה בינה אות ל"ט) בזה"ל: רצו והשתדלו להרגו ולהמיתו, אותו ואת כל אשר הכיר אמתתו, כנודע ומפורסם מהאגרת שנשלח מהצר הצורר להשמידם ולהרגם ולאבדם. ובימי התלאות כתוב בזה"ל: ויקראו סופרי הרב הנ"ל, ויכתב ככל אשר צוה הרב הנ"ל לראשי חסידי הנמצאים בכל העירות אלה, על אודות חסידי ברסלב בזה"ל: להודפם ולרדפם להומם וכו' ע"כ, ועיין היטב בלשונות הכתובים בליקו"ה ה' יין נסך ובעל"ת מכתב (.)

אמנם בבין אחד נמצא כרוז החרם שהתפרסם אז בפקודת הרה"ק הנ"ל (בסוף הקונטרס "באר החסידות" לחסידות ברסלב לא. שטיינמאן) וז"ל: מודעת זאת בכל הארץ, כי קמו חסידי ברסלב תחת אבותיהם, תרבות אנשים חטאים ומחטיאים את הרבים, ע"כ הנני מזהיר את הסרים למשמעתי, להרחיק את הרשעים האלה בכל מיני הרחקות. לא תתחננו בהם כי אסורים המה לבוא בקהל ה'. מלמד מעדת הברסלבים לא ילמד את בניכם תורה, כי תיהפך למינות במעיו. שוחט ברסלבי שחיתו פסולה. שליח צבור לא יהיה מעדת הזרים האלה כי תפלתו תועבה. כללו של דבר התאמצו לשבור להם כל מטה לחם. כל המרחם עליהם אסור לרחם עליו. וכל השומע, עליו ישלח ה' ברכה בכל מעשיו ידיו, והוא בן עולם הבא. עכ"ל הכרוז. ואף שלא ברור אם

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בהעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימג'ל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: 845.781.6701

להודיע על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהרין הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמצו אחוי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשכם (על"ת מכתב שי"א)